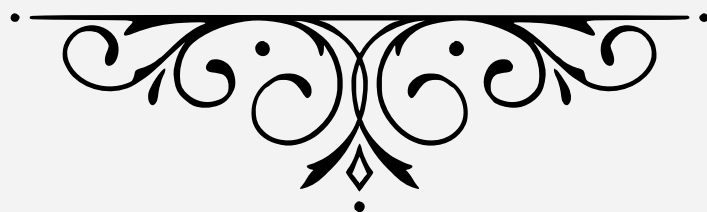

שולחן ערוך

יורה דעה קו-קי

ШУЛХАН АРУХ

«ЙОРЕ ДЕА» ГЛАВЫ 106-110

**ШУЛХАН АРУХ
ЙОРЕ ДЕА
ГЛАВЫ 106–110**

© Исключительно
для личного пользования.

Всё права принадлежат
институту "Лемаан Илмеду"

5782 | 2022

Email: yilmedu@mail.ru

Сайт: Yilmedu.ru

Составитель: рав Израэль Мэль

Редактор: рав Зуше Вильгельм

Русскоязычная версия:

Перевод: рав Шимон Устинов

Литературный редактор:

рав Эфраим Альтшулер

שולחן ערוך יורה דעה סימן קו הלכות תערובות

טורי והב

לשיטתנו בכל
האיסורים
אומרים חנין

האם מחלוקת זו
תלויה במחלוקת
בדין חנין בשאר
איסורים

גם לא כהן
אומרים חנין
כשאין הפסד

(א) אינה אוסרת אלא לפי חשבון כו'. היינו לדעת המחבר, דסבירא ליה דלא אמרינן חתיכה נעשית נבילה בשאר איסורים, מה שאין כן לדידן, וכמו שמבאר הרב והולך. ועיין לעיל סימן צ"ט סעיף ג' וסעיף ה':

(ב) אבל החתיכה עצמה אוסרת כו'. כן כתב הרשב"א בתורת הבית הארוך דף צ"ח, דאפילו לרבינו אפרים וסייעתו דלא אמרינן חתיכה נעשית נבילה בשאר איסורים, אפשר לסוחטו - אסור, והחתיכה עצמה לעולם אסורה, וכן כתבו הרבה פוסקים, וכן הסכמת האחרונים. ויש פוסקים דהוא הדין אפשר לסוחטו נמי מותר, ולא קיימא לן הכי. מיהו לדידן דקיימא לן חתיכה נעשית נבילה בכל האיסורים, פשיטא דלכולי עלמא החתיכה לעולם אסורה: (ג) ולפי מה שנוהגים לומר בכל האיסורים חתיכה נעשית נבילה כו'. פירוש, וגם בנתערב איסור לח בהיתר לח אמרינן חתיכה נעשית נבילה בשאר איסורים במקום שאין הפסד גדול, וכמו שכתוב בהג"ה סימן צ"ב סעיף ד', "אין חילוק כו":

(א) אבל החתיכה עצמה אסורה. הטור הקשה על זה "ואיני מבין כו". הבית יוסף הקשה על זה "דהא אף אם היה ברור לנו שאין הכל מתפשט ומתבלבל בכלו, אננו מצריכים ששים נגד כולו, וכדאמרינן גבי כחל כו".

ואני אומר שכל עיקר הוכחת רבינו הוא מן סוגיא דכחל, דאותה קושיא עצמה שמקשה רבינו מקשה תלמודא שם "אלא מעתה נפלה לקדירה אחרת לא יאסר", וכתבו התוספות: "כיון דבכולה משערינן אם כן נפיק כולה, ואם תאמר דילמא הא דמשערינן בכולה משום דמספקא לן אי נפיק כולה, ולכן נפל לקדירה אחרת אוסר משום דדילמא לא נפיק כולה", ותירצו במסקנא דהכי פריך, כיון דאמרת "וכחל מן המנין, אלמא לא חשבינן ליה חתיכה דאיסורא, ולא אסיר אלא משום חלב הכנוס בגומות שבתוכו, ואם כן נפל לקדירה אחרת לא יאסור, דכל מה שסופו לצאת מן החלב יצא לקדירה ראשונה" עד כאן לשונם. ומשני בגמרא "כיון דאמר רבי יצחק וכחל עצמו אסור - שוויה רבנן כחתיכת נבילה". וכתבו התוספות שם לעיל מיניה וזה לשונם: "ואם תאמר מאי טעמא הכחל עצמו אסור והלא כל החלב הכנוס לתוכו בגומות נפלט לחוץ ונפלט בשוה לכל החתיכות, כדקאמר בסמוך "אלא מעתה" משמע דפשיטא ליה שיוצא כולו כמו שאפרש בסמוך, ויש

סימן קו

דין היאך מבטלינן בששים, ובו ב' סעיפים:

א. דין חנין בשאר איסורים | דין אפשר לסוחטו.

1 חתיכה שבלעה איסור ואין בה ששים לבטלו, שנפלה לקדירה, * אינה אוסרת אלא לפי חשבון איסור שבה, שאם יש כמה שנקדרה מצורף עם החתיכה עצמה ששים כנגד איסור הבלוע בה - מותר מה שנקדרה, * אבל חתיכה עצמה אסורה, לפי שאיסור שבה אינו נפלט ממנה לגמרי * (וכן עיקר, ודלא כמו שכתב לעיל סימן צ"ב דאף אותה חתיכה מותרת). *מה שאין כן בדבר הנבלל ונימוח, שאם נפל דם וכיוצא בו לתוך רוטב של היתר ואסרו מחמת מיעוטו, ואחר כך נתרבה הרוטב של היתר עד שיש בין כולו ששים לבטל הדם כולו - מותר, שהכל נבלל ונתערב.

הגה: ולפי מה שנוהגין לומר בכל האסורים חתיכה נעשית נבילה, אין חלוק בין דבר לח לדבר יבש אלא לענין זה דאם הנאסר כבר

באר הגולה - ציונים להרמ"א

1. טור בשם הרשב"א. 2. בתשובות להרמב"ן סימן קנ"א שנשאל זה מהרשב"א, והשיב כן. 3. רשב"א ותוספות פרק גיד הנשה דף ק' ורא"ש ומרדכי שם וסמ"ג דף נ"א עמוד ג' וספר התרומה סימן נ"ב, וכן הוא בלשון רבינו אפרים גופיה שבחדושי רשב"א דף ק"ח ושבסוף ספר ראב"ן וכן כתב מהרש"ל פרק גיד הנשה סימן נ"ז וכל האחרונים. והטעם כתב הבית יוסף ושכן מצא אחרי כן שם בתשובה, אף על פי דלית בה טעמא דאיסורא, כיון שכבר נאסרה לעולם אסורה עד שיפלוט כולו לגמרי. ולא דמי לדבר הנבלל ונימוח, שמאחר שהכל מתערב זה עם זה בשוה חשיב כאילו נפלט כולו. וכאן חזר המחבר ממה שכתב לעיל סימן צ"ב. והנכון לעניות דעתי, מה שכתב לעיל שחוזרת להיות מותרת - מדין תורה כיון דאינה בנותן טעם, וכאן מדרבנן. ונפקא מינה לענין דינא כמו שכתוב לעיל בכמה דוכתי ובסימן ק"י סעיף א' בהג"ה.

א. דעת עצמו.

לומר לפי שמתחילת בישולו קודם שיצא החלב לגמרי נאסר החלב שבכחל מפני טעם הבשר שבו, הלכך אף לאחר שנגמר בישולו שכבר יצא כולו תו לא לשתרי, דאפשר לסוחטו - אסור" עד כאן לשונם. הרי דברי רבינו נכונים לפי זה, דגם כאן קשה קושית המקשן דהא הכל מצטרף אפילו החתיכה עצמה לששים שמע מינה דאין עליה שם נבילה, כמו שמקשה גבי כחל ממש, אלא דכאן אין שייך התירוץ דלשם שמשני "כיון דאמר ר' יצחק וכחל עצמו אסור כו", פירושו לפי התוספות משום דאפשר לסוחטו אסור כמו שזכרנו. והנה כבר כתב רבינו בסימן צ"ב דלא אמרינן "אפשר לסוחטו אסור" אלא בבשר בחלב, ועל כן גם בכחל יש לומר כן דהא גם שם האיסור משום בשר בחלב, ואף על גב שהוא מדרבנן כיון דחלב שחוטה, מכל מקום כל דתיקון רבנן כעין דאורייתא תיקון, נמצא דכאן בסימן זה דמירי בשאר איסורין ואפשר לסוחטו מותר, נשאר הדבר כקושיית המקשן דאפילו חתיכה מותרת.

הטור חולק על
הרשב"א וסבירא
ליה שהחתיכה
חזרת להיותה
והב"י הקשה ע"ז

מבאר שיטת
הטור ע"פ פירוש
התוס' בסוגיא
דכחל

יש לחלק בין
כחל שנקרא
עליו שם נבילה
בתחילה לשאר
איסורים

СИМАН 106

Закон о том, как обнулить запрет в шестьдесят. Включает 2 сеифа

Сеиф Алеф

■ **Таз:** 1. Тур считает, что сам кусок может стать разрешенным.

2. Бейт Йосеф задает вопрос из закона про вымя.

3. Таз объясняет мнение Тура, основанное на объяснении Тосафот о законе про вымя.

4. Объясняет, что это относится только к вымени, которое является разновидностью мяса с молоком.

5. У Рашбы другое объяснение закона о вымени, которое применимо к любому запрету, — вот почему он говорит, что и в нашем случае сам кусок остается запрещенным.

6. Бейт Йосеф также спрашивает, почему Тур должен был упомянуть, что, если запрещенные жиры все еще видны, он (кусок) также запрещает второй горшок.

7. Таз объясняет, почему это не очевидно.

■ **Шах:** Согласно нашему мнению, очевидно, что хатиха наасет невела распространяется на

Законы хатиха наасет невела (куска, становящегося падалью) в отношении других запретов/Законы продуктов, из которых можно извлечь вкус

Если кусок кошерной пищи, который впитал запретный вкус, потому что не содержал в себе в шестьдесят раз больше запретного, чтобы обнулить его, затем упал в горшок с разрешенной пищей, то он запрещает содержимое горшка только на основании расчета запрещенного вещества, содержащегося в нем ■. То есть если содержимое горшка вместе с куском упавшим туда в сумме составляет шестьдесят против запрещенного вкуса, поглощенного куском, то содержимое горшка разрешено. Тем не менее впитавший запрещенное вещество кусок остается запрещенным, потому что запрещенный вкус, содержащийся в нем, не удаляется из него полностью ■ ■.

Примечание: И это основное *ѓалахическое* мнение. Оно отличается от того, о чем *мехабер* писал ранее, в *симане 92*: кусок впитавший запрет также разрешен.

Вышеупомянутая *ѓалаха* относится к твердой разрешенной пище, которая содержала адсорбированное запрещенное вещество и была аннулирована благодаря дополнительной разрешенной пище. В этом случае запрещенный кусок остается запрещенным; но это не касается жидкости, которая при смешивании растворяется. И если кровь или что-то подобное попали в сок разрешенной пищи и сделали ее запрещенной из-за небольшого количества разрешенной жидкости, а затем объем разрешенной жидкости увеличился до такой степени, что с учетом

все запреты. Но *мехабер* применяет эту *ѓалаху* даже тогда, когда есть мнение,

что хатиха наасет невела в данном случае не применяется.

שולחן ערוך יורה דעה סימן קו הלכות תערובות

טורי והב

שפתי כהן

פירוש הרשב"א
בסוגיא דחלב
ולכן סבירא
ליה שהחתיכה
אסורה

הסוד כתב שאם
החלב בעין
אוסר גם בקדירה
שניה, והב"י
הקשה דפשיטא
הוא

ודעת הרשב"א בפירוש הגמרא דחלב, דאמרינן נפלה לקדרה אחרת אוסרת, הוא מטעם אחר, שכתב בתורת הבית הארוך דף ק"ז שאנו חוששין שלא פלט כל חלבו בקדירה ראשונה, וכמו שכתבתי בסימן צ' סעיף א' להרשב"א, ואם כן אין חילוק

בין בשר בחלב לשאר איסורים, על כן אוסר החתיכה עצמה, נמצא הכל ניחא בסיעתא דשמיא: גם מה שכתב הטור אחר זה "ומכל מקום יש לחלק כו", כתב הבית יוסף שהם דברים פשוטים, לא נתנו להכתב. ונראה לפי עניות דעתי דדברי רבינו הם לנו לעינים ולתועלת לתרץ קושיא אחת, והוא, מחמת שכתבו התוספות שהבאתי בסמוך דעיקר הקושיא "אלא מעתה נפלה לקדירה כו" הוא מחמת דכל מה שסופו לצאת מן החלב יצא בקדירה ראשונה, והרי החלב של הכחל הוא בעין בכחל ועל כרחק נשאר בה גם לאחר גמר בישול, דאם לא כן היאך אמרו במשנה "לא קרעו - לאחר בישולו מותר" ללישנא קמא דפרק כל הבשר מטעם דלא גזרו רבנן על זה כיון שלא פירשה, כמו שפירש

רש"י שם, ועל כרחק לומר שהאיסור שיש בחלב הכחל הוא הולך ממנה בגמר הבישול, דהיינו טעם הבשר שנכנס לתוכו מן הקדירה, דאילו מטעם בשר הכחל אין איסור כמו שכתבו שם, ועל כרחק אמרינן אף על פי שנשארה החלב שם בכחל מכל מקום כל האיסור שבה הולך לגמרי בקדירה ראשונה, והכי נמי נימא כאן דכל מה ששייך לילך מן החלב לאותה חתיכה שדבוק בה כבר יצא בבישול הקדירה, וכשתוציא אותה - נהי דהוה כמו קדירה אחרת, מכל מקום כבר הלך משם מה ששייך לילך ממנו. ודאי אם נפל החלב למקום אחר חוזר ואוסר, דאז עושה פליטה חדשה, מה שאין כן כאן בחתיכה זו שכבר קבלה מן החלב זה והיא שבעה ממנה, ומה יעשה אחר כך עוד. ודא ודאי קושיא היא, אלא שדחה אותה רבינו שיש לחלק, שכיון שהאיסור בעין חוזרת לפליטה חדשה בקדירה אחרת, אפילו לאותה חתיכה שדבוק בה. ובדרכי משה דחק ליישב

ד אם אינה חתיכה הראויה להתכבד. לכאורה משמע דקאי אשאר איסורים דעסיק ביה, וקשה, דאם כן אפילו יהיה חתיכה הראויה להתכבד בטילה, כיון דאין איסורה מחמת עצמה, וכמו שנתבאר בריש סימן ק"א. וצריך לומר דהמשך לשון הרב כך

הוא, "ולפי מה שנוהגים לומר בכל האיסורים חתיכה נעשית נבילה", אם כן כל האיסורים דינן שוה לבשר בחלב, ולעולם אין חילוק ביניהם לענין לח ויבש, רק לענין "דאם הנאסר כבר הוא דבר יבש ויש ששים כנגדו", דאז בין בבשר בחלב בין בשאר איסורים "חתיכה הנאסרת תחלה נשארת באיסורה, וצריך להסירה משם אם מכירה, ואם אינו מכירה, בטלה" אפילו בבשר בחלב "אם אינה ראויה להתכבד", דאילו ראויה להתכבד בבשר בחלב לא בטלה דחשיב איסור מגופו כיון שכל אחד בפני עצמו מותר, וכמו שנתבאר בריש סימן ק"א. "ואם הוא דבר לח", בין בבשר בחלב בין בשאר איסורים "הכל מותר" אי איכא "ששים נגד מה שנאסר תחלה". מיהו הא

דבעינן ששים נגד כל מה שנאסר בתחלה בדבר לח, היינו במקום שאין הפסד גדול, אבל במקום הפסד גדול לא אמרינן ככהאי גוונא חתיכה נעשית נבילה בשאר איסורים רק בבשר בחלב, וכמו שכתב הרב בסימן צ"ב סעיף ד': **ה) שיש בה ששים לבטל החלב**. ולדידן דקיימא לן חתיכה נעשית נבילה בכל האיסורים, וכן באיסור דבוק צריך ששים נגד כל החתיכה - הוא הדין הכא צריך ששים נגד כל החתיכה שהחלב דבוק בה, ואפילו הכי החתיכה עצמה אסורה: **ו) שחלב שבה יאסור אותה**. פירוש, כשיוציאה ותהיה חמה, אם כן יאסר החתיכה מחמת החלב שבה שאין בה ששים לבטלו. אבל כשמניחה בקדירה הטעם הולך בכולו בשוה, ואין החתיכה נאסרת. ואין להקשות דהא על כרחק החתיכה נמלחה תחילה, דאי לאו הכי

דשאני הכא בטיפה שנפלה על החתיכה שאפשר להתיר כולה על ידי ניעור וכיסה. ובמה שזכרנו נתיישב הכל. ודבר פשוט הוא שגם לרשב"א מותר אפילו אותה חתיכה כאן, כיון דבאותו פעם שהחלב פולט לאותה חתיכה יש לה סיוע משאר חתיכות כהיא דלעיל: **(ב) וגם לא יוציאנה תחלה שהחלב שבה יאסור אותה**. משמע דאם יניחנה תהא מותרת. ולא דמי למה שכתב בסעיף א' דהחתיכה נשארה באיסורה, דהתם נאסרה החתיכה כבר על ידי בליעה, על זה אמר שאינה פולטת כל האיסור הבלוע, מה שאין כן כאן שלא בלעה מחלב שעליה עדיין אלא עכשיו על ידי בישול, ובאותה שעה הולכת פליטת הבלועה בכל הקדירה בשוה כמו באותה חתיכה

הוא דבר יבש ויש ששים כנגדו, החתיכה הנאסרת תחילה נשארת באיסורה וצריך להסירה משם אם מכירה, ואם אינו מכירה בטילה^(ד) אם אינה חתיכה הראויה להתכבד, ואם הוא דבר לח, הכל מותר, מאחר דאיכא ששים נגד מה שנאסרה תחילה. ועיין לעיל סימן צ"ב וצ"ט.

ג. דין איסור הדבוק בהיתר שבקדירה.

חתיכה שיש בה חלב שנתבשלה בקדירה^(ה) שיש בה ששים לבטל החלב, צריך ליוזרה שלא יסיר שום דבר מהקדירה בעוד חתיכת האיסור בתוכה, דחיישינן שמא תשאר באחרונה בשעה שאין בקדרה ששים לבטל החלב. ^(ו) וגם לא יוציאנה תחלה, ^(ז) שחלב שבה יאסור אותה. ומה תקנתה - יניחנה עד שתצטמן הקדירה.

באר הגולה - ציונים להרמ"א

4. טור בשם הרשב"א.

הטעם שא"י
דומה לנידון
בסעיף א

ביאור דברי
הרמ"א ואיזה
איסורים מירר

לשיטתנו בכל
מקרה החתיכה
עצמה אסורה

הטעם שלא
נאסרה החתיכה
כבר משעת
המליחה

▣ **Шах:** И поэтому, если нет большой потери, мы также говорим это в отношении двух жидких продуктов.

▣ **Шах:** неважно является ли это *хатиха рауя леиткабед* — в отношении прочих запретов. А что касается смеси мяса с молоком — только если это не *хатиха рауя леиткабед*.

настоящего объема **превзошел в шестьдесят** раз объем крови, и это позволило **аннулировать всю кровь**, — вся смесь **является разрешенной**, потому что **все стало однородным и смешалось**.

Примечание *Рамо*: И основываясь на принятом поведении для нас, говорят в отношении всех запретов *хатиха наасет невели* — нет разницы между жидкой пищей и твердой пищей, и в отношении обоих видов мы говорим *хатиха наасет невели*, если не всегда было шестьдесят объемов против запрещенного ▣ . Единственная разница в этом отношении: если то, что уже стало запрещенным, является чем-то твердым, и против него теперь есть шестьдесят, то кусок, который стал запрещенным первым, остается запрещенным, и его нужно удалить оттуда, если его можно узнать; и если его нельзя узнать, то он аннулируется ▣, если это не *хатиха рауя леиткабед* кусок которым можно уважить. Если это жидкая пища, то все разрешено, потому что есть шестьдесят объемов против того, что было запрещено первым. И см. выше *симаны* 92 и 99.

Сеиф бет

Законы запрещенного (куска), “прикрепленного” к разрешенной пище, приготовленной в горшке

▣ **Шах:** По нашему мнению, закон *хатиха наасет невели* применим ко всем случаям: должно быть шестьдесят объемов против всего куска, прикрепленного к запрещенным жирам, — и сам кусок все равно останется запрещенным, даже в этом случае.

▣ **Шах:** Это произойдет только в том случае, если он будет удален в горячем состоянии, поскольку в куске нет шестидесяти объемов против запрещенного. Но если он остается в кастрюле, то вкус запрещенного распространится на всю остальную часть содержимого кастрюли в равной степени, и

Если кусок, содержащий запрещенные жиры, был приготовлен в кастрюле, содержащей шестьдесят объемов разрешенного, чего достаточно, чтобы свести на нет запрещенные жиры ▣, то нужно следить за тем, чтобы ничего не вынуть из кастрюли, пока в ней находится запрещенный кусок. Поскольку мы беспокоимся, что он останется на дне, когда в кастрюле уже не будет шестидесяти объемов против него, чтобы аннулировать запрещенные жиры. И его также не следует удалять первым, потому что его запрещенные жиры запрещают сам кусок ▣ ▣. И какое решение? Следует оставить все в горшке, пока горшок не остынет.

сам кусок не станет запрещенным (согласно *мехаберу*).

▣ **Таз:** В этом случае он станет запрещенным, только если его вынуть из кастрюли, потому что его

не нагревали до этого приготовления — поэтому он никогда не поглощал от запрещенных жиров. В отличие от случая в *сеиф алеф*, где кусок уже впитал от запрета, поэтому там не сказано, что нельзя его удалять.

שולחן ערוך יורה דעה סימן קו הלכות תערובות

טורי זהב

שפתי כהן

היתה אסורה משום דם והיה צריך ששים בתבשיל נגד כולה וכמו שנתבאר בסימן ס"ט סעיף י"א, ואם כן על כרחך נאסרה תחילה מפני שנמלחה עם החלב שבה, ושוב אינה חוזרת להיתירה, וכמו שכתבו הרשב"א והמחבר בסעיף א'. יש לומר, דמיירי שהוא חלב דרבנן או חלב של בהמה כחושה, דאינו אוסר במליחה אלא כדי קליפה לדעת הרשב"א והמחבר בסימן ס"ד סעיף כ' וסימן ק"ה. אי נמי מיירי שהיה בחתיכה ששים נגד החלב, ואחר כך קודם הבישול נחתך ממנה:

(ז) ולפי מה דקיימא לן חתיכה נעשית נבילה כו'. פירוש, ואם כן החתיכה זו על כל פנים אסורה משום איסור דבוק, אם כן "מסיר החתיכה כו",

לשיטתנו שנאסרת בכל מקרה, יסיר החתיכה

הגה: (ז) ולפי מה דקיימא לן חתיכה נעשית נבילה, מסיר החתיכה האסורה משם, והשאר מותר.

עצמה, כיון דלפי סברא זו לא אמרינן חתיכה עצמה נעשית נבילה בשאר איסורים, וזה פשוט:

שהרי אינו מזיק כלום במה שמסירה, ואם כן לא יניחנה בחנם בקדירה. ודברי העטרת זהב בסעיף זה אינם מכוונים, עיין שם:

¶ **Шах:** Поскольку, по нашему мнению, кусок будет запрещен в любом случае, нет причин, чтобы он оставался там и выпускал вкус дольше.

Примечание *Рамо:* **И на основании того, что мы принимаем, что хатиха наасет невела** применяется ко всем случаям запрещенной пищи, **нужно убрать запрещенный кусок оттуда** немедленно – *Шах* ¶, а **остальное** тогда будет разрешено.

דעת המחבר
שבדיעבד מותר

עירה המים
בלבד ונותרו
הביצים בקדירה
עם האיסור אינו
בטל לא"ה

בספק אם עירה
הכל בבית אחת
יש להחמיר

לדעת רבינו
שמחון, גם
בביצים מותר
וכן דעת הרמ"א

דעת רבינו ברוך
דוקא בדגים יש
הרבה יותר, אך
בביצים אסור

ולפי"ז יש לקלוף
הדגים אם עירה
גם הרוטב

לדש"ל יש לאסור
בביצים כשעם הב'
ולחתיך הדגים בלא
קליפה

(א) לא יוציאם מהמים כו'. בתורת חטאת כלל נ"א דקדק מדלא כתב השולחן ערוך דאם לא עשה כן אסור, שמע מינה דדוקא לכתחלה קמזהיר, ובדיעבד מותר כיש מתירין שזכר רמ"א:

(ב) וחוזר ואוסר כל מה שבקערה. כן צריך לומר. וכתב איסור והיתר הארוך כלל כ"ז ד"אם לא עירה אותן לקערה אלא נשאר בקדירה ועירה הרוותחין מהן, גם כן אסור, דשמא היתה ביצה האסורה בשולי הקדירה ונאסרו הביצים שאצלה, דעד הנה שהיו המים מוליכין הטעם לכל הביצים היו כולן מסייעות לבטל, והשתא דליתנהו אין שאר הביצים מסייעות לבטל, ומאחר שעל ידי לחלוות מים שעליהם אוסרים מיהא גם האחרים שנוגעים אחר כך באותה שנגעה בביצים האסורות, לכן אסורות כולן ואפילו הם מאה" עד כאן לשונו:

(ג) ולא עירה כולם בפעם אחת אל תוך הקערה כו'.

ואם יש ספק בדבר אם עירה בפעם אחת, משמע בטור להחמיר, וכן כתב איסור והיתר הארוך:

(ד) ויש מתירין כו'. הטעם דכתב כאן רמ"א "דלא מחזיקין איסור כו'" הוא טעם הרב רבינו שמחון שמביא בסמ"ג, ולפי זה אף בביצים מותרים.

אבל שם איתא טעם אחר להיתר, וכן הוא בטור, **דהיינו דמתיר בדגים לפי שאותן מעט דגים שנאסרו בקדירה בטלים**

ברוב תערוכות אחר כך, ואין חוזרים ואוסרים השאר. ולפי זה יש לאסור בביצים כיון דאין רגילות לבשל ביצים כל כך ביחד שיהא עשרים או שלשים ביצים שנאסרו בטלים ברוב תערוכות של היתר, וכן כתוב בהדיא בסמ"ג. לפי זה עוד יש נפקא מינה בדגים עצמן, דלטעם השני כתב הגהת שערי דורא סימן נ"א ד"דוקא כשעירה המים קודם שעירה הדגים האחרונים הנשארים במחבת, אבל אם נשאר מים או רוטב עם מעט הדגים לבסוף ועירה אותן לקערה, הכל אסור, דעירוי ככלי ראשון" עד כאן לשונו. ולפי טעם הראשון אין חילוק בזה. **וכתב רש"ל פרק גיד הנשה סימן מ"ד:** "מדזכר הטור הטעם

(א) ואם לא עשה כן כו'. עד סוף ההג"ה. נראה לפי עניות דעתי מוכח דריב"א וסייעתו שהביאו הספר התרומה והמרדכי סוף פרק אלו טריפות, והשערי דורא סימן נ' וסימן נ"א והסמ"ג (לאוין קל"ב דף מ"ד) והגהות מיימוניות והטור, דהיכא דעירה

הרוטב מתחלה לכלי ולא הדגים, אפילו הכי כולם אסורים, דחוששין שמא נשאר הדג טמא בצד מטה בסוף כשמתמעט הרוטב על ידי עירוי עם מעט מים ורוטב עם עשרים או שלושים דגים או יותר עד פחות מששים, ואם כן נאסרו אותן העשרים ושלושים, אף על פי שמערה לבסוף כל הרוטב לכלי, שכל אותן דגים שחוץ לרוטב לצד מעלה אינן מצטרפין לבטל כיון שהן חוץ לרוטב, ואחר כך חוזרים אותן העשרים ושלושים ואוסרים בנגיעתן השאר דגים שבמחבת שמונחים עליהם במחבת בעודם חמים, או שמתערבים במחבת אותם שחוץ לאיסור לצד מעלה עם אותן שהיו במיעוט מים לצד מטה שבסוף העירוי, עד שנוגעין הכל זה בזה, אם כן נאסרו כולם.

ודעת רבינו ברוך בעל ספר התרומה וסייעתו שהביאו כל הפוסקים לשם ומסכימים לדעתו הוא, דנהי דאיכא למיחש דנאסרו העשרים או השלשים שבסוף העירוי, מכל מקום בטלים ברוב, לפי שדרך להיות הרבה דגים קטנים דיש רוב נגד אותן שנאסרו, ואין אותן שנאסרו חוזרים ואוסרים השאר בנגיעתן, דכיון דאין איסורן מחמת עצמן אין חוזרין ואוסרין בלא רוטב, וכמו שנתבאר בסימן ק"ה סעיף ז', וכבר עירה כל הרוטב לבסוף לכלי, ובקערה ליכא רוטב, אי נמי הרוטב שבקערה כבר נעשה כלי שני ואינה אוסרת כלל, וכמו שכתבתי בסימן ק"ה סעיף קטן ה', אם כן לא נתערבו אלא ביבש ובטלים ברוב. אבל אם נשאר מעט מים ורוטב במחבת, הרוטב מערב הטעם בכל המחבת, ובהכי מיירי הגהת שערי דורא סימן נ"א המתחלת "הגה: לכן בביצים כו'". וכן אם לא עירה כל הרוטב

סימן קז

דין המבשל ביצים, ודבר מיאום הנמצא בתבשיל, וכו' ב' סעיפים.

א. דין המבשל ביצים הרבה או דגים הרבה ונמצא בהם איסור.

והמבשל ביצים הרבה בקליפתן, (א) לא יוציאם מהמים שנתבשלו בהם עד שיצמננו, או יתן עליהם מים צוננים לצננם ואחר כך יוציאם, משום דחיישינן שמא ימצא באחת מהן אפרוח, ואם היה מוציא מהם קודם שיצמננו שמא היתה נשארת אותה שיש בה אפרוח עם האחרונות והיתה אוסרתן, לפי שלא היה נשאר שם ששים לבטלה.

הגה: (א) ואם לא עשה כן אלא עירה אותן לקערה ונמצא אחת מהן טרפה, יש אוסרין הכל דחוששין שמא הטרפה נשאר לבסוף ולא היה ששים בקדרה לבטל ונאסר מה שבקדרה (ב) וחוזר ואוסר כל מה שבקערה.

יוכן בדגים קטנים שנמצא דג טמא בקערה (ג) ולא עירה כולם בפעם אחת אל תוך הקערה, דאז יש לחוש שמא נשאר האיסור לבסוף. (ד) ויש

באר הגולה - ציונים להרמ"א

1. בית יוסף בשם סמ"ג.

א. בית יוסף בשם סמ"ג ובאיסור והיתר הארוך. ב. טור בשם יש אומרים.

לדעת ריב"א וסייעתו, גם אם עירה הרוטב תחילה, כל הדגים אסורים

ולדעת רפ"ק התרומה וסייעתו וכן כל הפוסקים הדגים מותרים

הטעם שאין רוב הדגים נאסרים מהמיעוט, ובאיזה אופן התייר רבינו ברוך

אך במקרה שנידון כאן, אף לרבינו ברוך הכל אסור

СИМАН 107

Законь для того, кто варит яйцо и отвратительную пищу в приготовленном блюде. Включает 2 сеифов

Сеиф алеф

Законь для того, кто готовил много яиц или рыбы и обнаружил, что одно (одна) из них запрещено (запрещена)

■ **Таз:** *мехабер* считает, что если этого не сделать, яйца все равно можно будет разрешить постфактум.

■ **Таз:** Это закон. *Исур ве г'этер* добавляет, что даже если горячую воду вылили, а остались только яйца, все они все равно будут запрещены из-за другого беспокойства.

Тот, кто готовит много яиц в скорлупе, не должен вынимать их из воды, в которой они варились, пока они не остынут ■, — или ему следует облить их холодной водой, чтобы охладить их, а затем вынуть их. Мы обеспокоены тем, что в одном из них найдется цыпленок, и если будут вынуты некоторые из них до того, как они остынут, то возможно, что среди последних останется то, в котором цыпленок, и оно запретит оставшиеся, потому что в них не будет шестидесяти, чтобы обнулить его.

Примечание *Рамо:* А если он этого не сделал, но вылил их в тарелку пока горячие, и было обнаружено, что одно из них некошерное, то есть те, кто все запрещает, потому что мы опасаемся, что некошерное было оставлено в конце и на тот момент в горшке не было шестидесяти, чтобы обнулить его, и то, что осталось в горшке вместе с ним стало запрещено, а затем, в свою очередь, запретило все остальное, что было в горшке раньше и теперь находится в сервировочной тарелке — как только последняя порция из горшка была вылита в тарелку ■ ■.

■ ■ **Шах 1.** [Ред: Что касается случая у *Таза*: Мнение *Исура ве г'этера* – это] мнение *Ривы*. **2.** Рабейну Борух не согласен, потому что мы предполагаем, что все еще будет большинство против запрещенного в самой последней партии. Или потому, что к этому моменту у него есть только сила *кли шейни*. **3.** Но если останется какая-то жидкость, как в случае *мехабера*, то, согласно Рабейну Боруху, все будет запрещено также и до их поверхностных слоев. **4.** *Таз* говорит, что этого же мнения придерживается и *мехабер*. **5.** Рабейну Шимшон из Куци снисходителен ко всему этому. **6.** Большая часть авторитетов постановляют как Рабейну Борух. **7.** *Рамо* снисходителен (в следующем абзаце), потому что это случай запрета «по мудрецам». **8.** *Таз* считает, что это случай запрета «по Торе».